

forhandlingsbord, hvor man skal snakke om at få skatterne nedsat og lavet en skattereform.

SF har i dag fremsat et dagsordensforslag, og dertil må vi sige, at det første punkt i dagsordensforslaget, om lavere skatter på lønindkomsterne for lavindkomstgrupperne, kan vi fuldt ud støtte.

Men med den viden, vi i øvrigt har om SF's politik, kan vi ikke støtte den anden halvdel af SF's dagsorden, for vi kan kun være med til øgede ressourceafgifter og forbrugsafgifter, når skatterne er kommet ned på et langt lavere niveau, hvorimod SF ønsker at bevare nøjagtig det samme skatteniveau, som der er på nuværende tidspunkt, og bare lave nogle lønskatte om til forbrugsskatte.

Vi kan derfor ikke støtte dagsordensforslaget.

**Frank Aaen (EL):**

Hvis man vil have en bedre fordelingsprofil, hvis man vil have fjernet statsgælden og finansieret velfærden og den offentlige sektor fremover, hvis man vil have stoppet bølgen af erhvervsskandaler, der stort set alle sammen har skattespekulation som et afgørende element, så er der uanset ordbrugen ingen vej uden om den kendsgerning, at der er brug for en skattereform.

I mine korte bemærkninger har jeg været inde på nogle af de elementer i fordelingen, som i den eksisterende skattereform er skæve på den måde, at nogle familier i bunden af skattesystemet, som bliver udsat for en kombination af skat og anden lovgivning, kan opleve marginalskatter på over 100 pct., og det problem bør naturligvis løses.

Med hensyn til den førnævnte fordeling kan det nævnes, at de lavestlønnede familier i forbindelse med skattereformen blev lovet 500 kr. i skattelettelse om året fra 1998, når reformen er fuldt gennemført – men det er langt mindre end det, de pågældende familier betaler i stigende grønne afgifter – og at de højestlønnede blev lovet 25.500 kr. i skattelettelse om året.

Jeg har selvfølgelig hørt Socialdemokratiet forsvare denne skævdeling – 500 kr. til dem, der har mindst, og 25.500 kr. til dem, der har mest – med, at man har fjernet nogle fiduser, og at man nu beskatter alle indtægter.

Men det, at man har gjort op med nogle eksisterende urimeligheder, som blev opdyrket i den tidligere regerings tid, er da ikke noget særlig godt forsvar for, at man så skal indføre en ny urimelighed, nemlig at give mest til de rigeste.

Eller sagt på en anden måde: Efter at man har fjernet nogle urimeligheder, skynder man sig at give pengene tilbage til dem, som man har taget dem fra! Og det synes jeg sådan set ikke der er meget logik i. Fordelingsmæssigt er det tværtimod meget forkert.

Der er som sagt sket et skred, siden skattereformen blev indført: Arveafgiften er blevet lempet, og formueskatten er blevet fjernet, hvilket – vil jeg repetere – i gennemsnit giver 100.000 kr. skattefrit til de 3.700 rigeste familier i Danmark. Alle de familier, som har mere end 10 mio. kr. i formue, fandt regeringen og De Konservative sidste år ud af var så dårligt stillede, at de straks skulle have 100.000 kr. skattefrit i julegave i år, 100.000 kr. skattefrit næste år og 100.000 kr. skattefrit næste år igen osv. osv. – en fuldstændig urimelig og asocial skattelettelse.

Så er der indførelsen af det skrå skatte loft, som i 1997 slår igennem på den måde, at de 660.000 rigeste familier i gennemsnit får 2.000 kr. forærende og de 15.000 rigeste familier 17.500 kr., fordi man fastholder, at det skrå skatte loft skal nedsættes fra de eksisterende 62 pct. til 60 pct. – også en fordelingsmæssig urimelighed.

Og så er der altså oven i købet De Konservatives trussel om, at lejeværdien skal fjernes. Jeg har ikke noget samlet overblik over det endnu, men det, man kan se af de vurderinger, vi har fået fra de områder, hvor lejeværdien i øjeblikket stiger – og jeg synes sådan set, at De Konservative burde svare på, om man ikke er enig i det – er, at for langt de fleste danskeres vedkommende er det et meget beskedent beløb, lejeværdien stiger med på grund af den seneste vurdering. Men dér, hvor der kommer nogle skatte stigninger, der er store, er jo nord for København, deroppe, hvor alle vennerne bor.

Det korstog, som De Konservative i øjeblikket fører, føres altså ikke af hensyn til almindelige familier, men er først og fremmest en kamp for skattelettelser for egne venner, ja, man kan oven i købet sige: Dér, hvor flere af de konservative ledere selv bor.

Derfor vil jeg spørge De Konservative: Ser de sådan på det, at hvis de kommer igennem med en fjernelse af lejeværdien, så vil de se positivt på et forslag fra Enhedslisten om en beskatning af værdistigningerne, altså de værdistigninger, man får ved bare at besidde en ejendom? Eller er det sådan, at De Konservatives filosofi på det område er, at når man investerer i jord og fast ejendom, skal investeringens forrentning være